

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Quæstio XIX. In Tit. XIX. De Obligatis Ad Ratiocinia, Ordinandis, Vel Non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

tutem, peculium tamen, si quod habet, amittit, *cit. c. ex antiquis* 9. Abbas in *c. 2. h. t. nu. 1.* cæterum DEO servit in spiritualibus Ministerijs, *c. 10. dist. 54.*

2233. Not. 2. servum, ut dictum, Domino redditum, manere privatum usu ordinum, & amittere privilegium fori *c. Ex antiquis junct. gloss. V. Religioso privilegio;* nec habitum, nec tonsuram deferre posse; quia manet in statu servi; Toletus in *Summa l. 1. c. 59. nu. 10.* retinere tamen privilegium Canonis, *gloss. in cap. 2. dist. 54. V. ceciderit;* *dist. cit. ibi: ejus conditionis sit, cujus fuerat ante gradum.*

Not. 3. similiter etiam prohiberi, ordinari ob defectum plenæ libertatis libertos, seu libertinos, nisi à Patronis fuerint directè, & sine retentione obsequij temporalis manumissi *c. 5. & c. fin. dist. 54.* quod etiam dicendum est de servis *originarijs*, vel *adscriptitijs* (*Leibzigenen*) si Dominis suis personaliter obligati sint, *cap. 21. dist. 54. V. Laymon. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 8.*

ARTICULUS II.

De Manumissione Servorum.

2234. **A**gimus hîc de manumissione servorum non universim; sed quantum requiritur ad Ordines recipiendos; cum servi non possint licitè ordinari. Hinc omiſſis varijs manumissionis formulis apud Romanos usitatis; ac iis etiam, quibus olim in Ecclesia, juxta *c. 1. h. t.* servi manumitti solebant (de quibus videri potest Gonzalez in *cit. c. 2. à nu. 2.*) notandum in hac quæstione *libertinitatis*, & *ingenuitatis jura* ab usu recessisse, & solam manumittentis voluntatem attendi. Un-

de *libertas* locò *ingenuitatis*, hoc loco, sufficit, ut rectè notat Gonzalez *cit. nu. 6.* Quare:

2235. Ut Servus, in præſenti quæſtione, censeatur manumissus, & libertate (quæ requiritur ad recipiendos Ordines) potiatur, sufficit, si Dominus servo det licentiam, suscipiendi Ordines, licet sibi reservet operas ejus spirituales; & tali casu, si servus in illis præſtandis foret contumax, deponendus esset, *c. 4. h. t. ibi: si quis de servis suis quemquam donaverit libertate, & ipsum in Presbyterum fecerit ordinari*, ille autem postea in superbiâ elatus, Domino suo *horas Canonicas psallere noluerit*; accusatus apud Episcopum, qui ordinaverit eum, *degradetur*; idem sufficit, si Ecclesia, habens servum, ei det licentiam recipiendi Ordines, licet sibi reservet jus, vendicandi sibi post obitum ejus, quidquid acquisivit *c. 3. h. t. ibi: de famulis Ecclesie constituere Presbyteros, & Diaconos per paræcias liceat*, ita tamen, ut antea manumissi statum recipiant libertatis. Quicquid autem talibus extiterit debitum, aut quolibet modo collatum eis in personas extraneas transmittere non licebit; sed omnia ad jus Ecclesie, à qua manumissi sunt, post eorum obitum, debeant pertinere. Quibus (sicut cæteris Ecclesie libertis) accusandi, vel testificandi adversus Ecclesiam, aditus præcludatur: ad quod si aspiraverint, non solum libertatis beneficiò careant, sed etiam honoris gradu, quem non dignitate naturæ, sed necessitate temporis promeruerunt; aut, si eadem concedat servo suo facultatem Ordinum, ea lege, ut Ecclesie ipsi hanc licentiam danti perpetuò serviat in *Divinis Officijs c. 6. h. t.*

QUÆSTIO XIX.

IN TIT. XIX. DE OBLIGATIS AD RATIOCINIA, ORDINANDIS, VEL NON.

2236. **P**ræter illegitimos, & servilis conditionis homines, ab Ordine Ecclesiastico secluduntur etiam, qui propter aliena negotia, quæ gesserunt, rationibus reddendis sunt obnoxij; puta procuratores, quæstores, tutores, & curatores pupillorum; ne scilicet, si illis obrati maneant, competenti Laicorum foro, per transitum

ad statum Clericalem subtrahantur, vel cum dedecore statûs Clericalis negotijs secularibus impliceantur, ut constat ex *h. t. c. unic.*

2237. Not. autem 1. hoc impedimentum cessare, ubi à talibus ratiocinijs liberati fuerint, ut habetur *cit. c. unic.* intellige, si ab officio, & obligatione rationum de Offi-

Officio: si autem manet obligatio officij, seu tractandi similia negotia, esto cesset obligatio reddendi rationes administrationis, vel econtra, manet impedimentum. Quamvis aliqui limitent ad sola ratiocinia Curialium, seu publica, quorum expressè meminit textus; licet probabilius Pirhing iudicet, limitationem non habere locum, ut colligitur ex *cit. c. unico*. ibi: *si enim, ante libertatem, negotiorum, vel officiorum fuerint ordinati, Ecclesia infamatur*. Excipe tamen, si rationibus obnoxius, non sit amplius solvendo; tunc deposito officio non est excludendus ab ordinibus ex illo titulo; Suarez *D. 51. de Censur. S. 3. n. 23.* vel nisi præstiterit fidei iustores Barbof. in *c. 1. h. t. n. 6.*

Not. 2. per obligatos ad ratiocinia, quos durante tali obligatione juxta *cit. c. unico. h. t.* dicimus exclusos à recipiendis ordinibus, etiam intelligi obligatos militia, *c. unico. dist. 53.* secundò obligatos ad feudum, exigens personale obsequium præstandum Domino directo; sic Sylvester in *Summa V. feudum q. 8.* tertio conductores vectigalium, fisci, agrorum colendorum & c. *c. 1. & 3. 21. q. 3. c. 1. & 2. ne Clerici vel Monachi.*

Not. 3. excipi 1. administratores bonorum Ecclesiasticorum, vel causæ piæ tam publicæ, quàm privatæ; secundò defensores personarum miserabilium, seu in-

defensarum, ut orphanorum, pauperum, *c. 1. 21. q. 3. & gloss. in cit. c. unico. V. Ratiocinia h. t.* tertio, tutores legitimos, *c. ult. dist. 86.* Ex hoc igitur *c. unico*, hæc deducitur conclusio juxta dicta, *Ratiocinijs obligatos, ad sacros Ordines admitti non posse, nisi onere deposito & redditis rationibus*, id, quod etiam habetur *c. illud, dist. 23. c. Præcipimus, dist. 34. c. Præterea, dist. 51. & passim alibi.* Varias hujus prohibitionis rationes afferunt Authores, videndas apud Gonzalez ad *cit. c. Unicum à n. 7.* qui veram rationem esse censet, *ne infametur Ecclesia*, quod influat textus, ibi: *si enim, ante libertatem, negotiorum, vel officiorum fuerint ordinati, Ecclesia infamatur.*

Est autem discrimen constituendum inter tutores Ecclesiæ, & miserabilium personarum, ac inter tutores testamentarios, & legitimos. Nam primi ordinari possunt, non tantum, dum actu tutores, & procuratores Ecclesiarum, & miserabilium personarum sunt; sed etiam postquam ordinati existunt; non autem secundi, per *c. fin. dist. 86. c. 2. dist. 87. & 21. q. 3. c. 1.* sic, licet Monachis prohibitum sit, sæcularia negotia tractare in *Tit. ne Clerici, vel Monachi*; secus tamen est, si tractent administrationem rerum ipsius Monasterij.

* * *

QUÆSTIO XX.

IN TIT. XX. DE CORPORE VITIATIS ORDINANDIS, VEL NON.

Aliud impedimentum Ordinis est, quod nascitur ex vitio, seu defectu aliquo corporis. Hoc triplex est: *mutilatio, debilitatio, deformitas*. Dicitur *mutilatus*, qui caret membro aliquo ad specialem aliquam functionem corporis deputato; qualiter *Oculus*, ad visionem; *digitus*, ad apprehensionem; *pes*, ad ambulationem requiritur. *Debilitatus*, qui membrum habet, sed inefficax, v. g. manum aridam, oculum cæcum: *deformis*, qui notabilem aliquam maculam habet in aliquo corporis membro. Not. autem, licet etiam in lege veteri, ex DEI præcepto, statuta fuerit irregularitas, Tom. I.

ne offerat panes DEO suo, nec accedat ad Ministerium ejus (ut patet ex Levitico) qui cæcus fuerit, qui claudus; qui parvo, grandi, vel torto naso & c. ex hoc tamen non inferri legitime irregularitatem, de qua præsentis titulo, esse Juris Divini; cum apertè dicatur esse impedimentum tantum Canonicum, *c. si cui, dist. 34. & Trid. Sess. 24. de Reform. c. 7.* consequenter in eo dispensare valeat summus Pontifex, *c. 2. c. exposuisti, c. fin. h. t.* licet conformis sit legi veteri.

S s s

ARTI-